

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvit̃s, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

126. Dominica in albis. De nova apparitione post octo dies facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

verò altioris erat amor Divæ in se, & in Filiū, ita & altioris ordinis fuit eius gaudium.

5. Ex impassibilitate IESU Patris Pater est, qui generat naturæ suæ similem: Christus per gratiam nos sibi generavit, in primis verò B. Virginem: quare quò magis ipsa Patrem suum dilexit, eò amplius gavisa est.

6. Ex absoluta Christi ab omni dolore liberatione, quos ipsa dolores quo magis antè penetraverat, tantò amplius ex absterfione illorum lætata est.

7. Propter restituta tria bona, quibus nihil potest esse melius: Amicitiam Dei, & hominis: Participationē fructūs Passionis Christi, & Jus ad summum bonum obtinendum, nihil est melius his tribus bonis acquisitis, nihil pejus his ereptis. B. Virgo vim utriusq; excellenter agnovit, gavisa igitur summè est, & meam ingratitudinem suppleverit. Petam fieri particeps horum gaudiorum.

MEDITATIO CXXVI.

Dominica in albis,

De nova apparitione post octidies facta.

Aspiciam undecim Discipulos, postquam ex præcepto Domini abiissent in Galiliã, clausos non metu, sed alijs de causis à Domino repente visitatos, præsentem Thomã. Petam viles fructus hinc colligere.

Conf. 1. Culpabilem Thomæ incredulitatem: licet enim initio aliquantulum excusabilis esse potuerit, negari tamen non posse, quin deliquerit incredulitate, pertinaciâ, superbiâ, & irreverentiâ, quòd tam diu torrensibus, qui cum Domino etiam manducaverant, non crediderit, nec credere voluerit, nisi cicatrices Domini tangeret: permisisse tamen Deum labi Thomam ad fructum humilitatis, ad fidem firmiorem, ad articulum de Resurrectione magis stabiliendum. Decernam & ego, ex lapsibus meis fructum quàm maximum colligere.

Conf. 2. Verba Christi humilitate plena dicentis Thomæ: *Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus sed fidelis.* Hinc conversus Thomas, respondit, & dixit ei: *Dominus meus, & Deus meus!* Credibile est, quòd præ reverentia à tactu abstinuerit, & ad pedes Domini in terram se abjecerit, quem Dominus manu apprehensum voluit, ut desiderium suum adimpleret, & divine Charitatis magnitudinem; Thomas verò attactu Domini illuminatus, utramque naturam Christi confessus est. Videbat, inquit Augustinus, tangebaturq; hominem, & confitebatur Deum, quem non videbat, neq; tangebatur, sed per hoc, quod videbat atq; tangebatur, illud jam remoti

remotâ dubitatione credebat; Laudabiliter quidem, sed laudabilius, qui solo auditu credunt: sequitur enim: *Quia vidisti me Thoma, credidisti: beati, qui non viderunt, & crediderunt.* Si beati, qui viderunt, beatiores qui non viderunt: quia magis participant de natura Fidei, quæ est *argumentum non apparentium*, ad Hebr: 11. adeoque magis mereantur. Quare si mihi optio detur, malo credere, quam videre.

Conf. 3. Cicatrices à Domino retentas miraculosè, quòd non sanguinent, neque venarum, vel arteriarum cursum interrumpant, retentas in confirmationem Fidei. 2. Victoriæ de inimicis. 3. In memoriam sui erga nos amoris. 4. Ut Mediator & Advocatus per eas Patri representatas magis nobis profit. 5. Ut nos ad sui cognitionem, amorem, & obedientiam excitulet, officii que erga se nostri commonefaciat. 6. Ad confundendos in die iudicii inimicos, ad exhilarandos electos. Ut inde participem, sequar consiliura D. Bernar: de ordine vitæ: *Beatus, qui castus perseverat in corpore, & mente: huic procul dubio caro & sanguis Redemptoris nostri efficitur salus, & vita.*

MEDITATIO CXXVII.

Feria 2. Domin. in albis.

De Promissis Evangelicis in genere.

K 3

Aspiciam